786

25-1-1921

1/1921

પરસ્તાને બંબઇ

— ઉર્ફે Reg. No. 26

બહારે બુલબુલ

જમાનેવાલા.

શા૦ ચુનીલાલ મગનલાલ

બુકસેલર. ઠે. લીમડાચોક–સુરત.

પબ્લીશર્સ.

શા૦ મંગળદાસ લલ્લુભાઇ

305

બુકસેલર.

ઠે. લીમડાચોક–સુરત.

સુરત ચકલાના પુલપર ટાંકી પાસે "શંકર"
પ્રી. પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ
નીકમે છાપ્યું.

કી. રૂ. ૦–૪–૦.

૭૮૬

પરસ્તાને બંબઇ

ઉર્દૂ

બહારે બુલબુલ.

જીસમેં

ઉમદા ગજલે–કવ્વાલી, વગયરે ઉમદા તોરસે દરજ કીયાહય,

જમાનેવાલા,

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

ઠેકાણું લીમડાચોક—સુરત.

પબ્લીશર્સ.

શા. મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર

ઠે. લીમડાચોક—સુરત.

પહેલીવાર. પ્રત ૧૦૦૦. ૧૯૨૦.

કીંમત સીર્ફ ચાર આના.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—શાહ મગનદાસ લલ્લુભાઇ બુકસેલર.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—લીમડાચોક—સુરત.

સુરત ચકલાના પુલ પર ટાંકી પાસે આવેલા "શંકર" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપી.

ગરસ્તાને બંબઇ
ઉર્ફે
બહારે બુલબુલ.

(૧)— ગઝલે—તજમ્મુલ—(ચાલુ જમાનેકા ફેશન)
બગલ મેં લેકે જુરવા કો ફીરાના યેહ ભી ફેશન હય,
મડમ સાહબ કો થેટર લેકે જાના યેહ ભી ફેશન હયે.
લગાકર હેડ મીસ્તર બનકે લેકે સાથ કુત્તેકો,
પોંચ હકર પાર્ક મે સીટી બજાના યેહ ભી ફેશન હય.
કલા મુલ્લાહ કે બદલે ઇઝ્ઝ દીની કીતાબો કે,
પીસર કો પહેલે અંગ્રેજી પડહાના યેહ ભી ફેશન હય.
બીછાના ફર્શ દસ્તર ખ્વાન યેહ ઝગડે પુરાને હય,
સરે ટેબલ છુરી કાટેસે ખાના યેહ ભી ફેશન હય.
અગર હો બોલ કા જલસા બડકાને કે લીએ ઇજ્જત,
મડમ કો સાથ યારોં કે નચાના યેહ ભી ફેશન હય.
બડહા કર મુછકો દાડીહ ઘટા કર દાટ કર ઝુબ્બાહ,
બઇ શાને ફ્જીલત માંગ ખાના યેહ ભી ફેશન હય.
નહિ હોતી હય આયદ દફ્અ તાજીરાત કોઇભી,
તજમ્મુલ શાએર ગઝેરોં કે ચુરાના યેહ ભી ફેશન હય.

(૨)— ગઝલે—હુસેન.

બયાન રૂતબા હો કયા આપકા ગરીબ નવાઝ,
નહીં હે આપસા ફીર દુસરા ગરીબ નવાઝ.
યે હીંદ ભરમેં હેં ચરચે યે સબમેં હેં મશહુર,
તુમહીકો કહતેહેં સબ ઓલીયા ગરીબ નવાઝ.
હઝાર શુકરે ઇલાહી કે હમ ગરીબું કો,
મીલા જો પીર તો બસ દીલ મીલા ગરીબ નવાઝ.
જહાંમેં કોઇ નહીં આપકી તરેહ ખુવાજા,
ગરીબ પરવરો એહસે અતા ગરીબ નવાઝ,
બજાએ સુરમા લગાતા હે અપની આંખુંમેં,

મે ચરખે પીર તેરી આંકેયા ગરીબ નવાઝ.
પએ નબી વઅએ મમા પએ સદાબા વ આલ,
સુને હુસેનકી બી ઇલતેજા ગરીબ નવાઝ.

(૩)— ગઝલે—કમાલ.

બાદ મુદ્દતકે મોહબ્બતકા મઝા મીલતા હે,
લો મુબરીક હાદે ખંજરસે ગલા મીલતા હે;
જોર—બેદાદ સીતમ-બુગઝ—અદાવત—કીના,
જોહે વો દુશમને અરબાબે વફા મીલતા હે.
દીલ ન મીલનેકા કીસી શોખસે શીકવા કેયસા,
મેરે સાયાબી મેરે તનસે જુદા મીલતા હે;
બોસએ લબકી તમન્ના હે બડે લુત્ફકી શએ,
જાન આજાતીહે લબપર વો મઝા મીલતા હે.
દોશ પર રખકે ઉઠી હે ગબ મેરા ખતે શોક,
તુજસા ગમ ખુવાર કહાં બાદે સબા મીલતા હે;
તુમ મીટાતે હો જફાઉસે ફલક બન બનકર,
દેખલો ખાકમેં યું રંગે વફા મીલતા હે.
અબ કમાલ ઉસકી મોહબ્બત યુંહી દીલકો તડપાએ,
જબ વો દેતહે તસલ્લી તો મઝા મીલતાહે.

(૪)— ગઝલે—અકબર.

બોસે લેતાહે જામ ઉસ લબકા, ઔરમેં તક રહાહું યું કબકા,
તબ્તેહ મસક સીતમ કેસે વો બનાએં, કાઇ મીલતાહે ઉસ ઢબકા.
હોતી જાતીહે શોહરત ઉસ બુતકી, ખાતમા અબ બખેર હો સબકા,
આપ તશરીફ લાંએ અચ્છે વકત, વર નહોતી ચુકાથા મેં કબકા.

(૫)— ગઝલે—મહમુદશાહ.

બઇ મોસે અયસી કોન ખતાં જોકે આના જાના છોડ દીયા,
ક્યું નાહક અયસે રૂઠ ગયે, જો મોંહકા દીખાના છોડ દીયા.
તન મનમેં લગાકર અગની પીયા. હે દેસસે જા પરદેસ બસે,
મોરે મનકી અગની કયસે બુઝે, મોંસે આંખ લગાના છોડ દીયા.
તેરા શરબતે દીદ હું જબસે પીયા, તુહીરે આત નઝર મોરે હે ખાજા,
તુને ખાજયે આલમ દીલકો મારે, મયખાના બનાકર છોડ દીયા.
મુસાકો તુરપે એક ઝલક, દીખલાકે જલયા જાન તલક.
પર શએમસે ચેહરેપદ અપને, પરવાના બનાકર છોડ દીયા.
મહમુદશાહ અપને ગુરૂસે મીલો, કીજો અપને પીયકી સેવા કરો.
વોહ અગલી બાતેં યાદ કરો, ક્યું અપના ઠીકાના છોડ દીયા.

(૬)— ગઝલે—તાહીર.

મરકર કેભી દીલસે તપે ફુરકત નહીં જાતી,
મીટ્ટીમેંભી મીલકર યે હરારાત નહીં જાતી.
દીલ છીન લીયે જાતે હેં ચીલમનમેં નીગાહેં,
પરદેમેંભી આશીમકી શરારત નહીં જાતી.
ફુરકતસે તસવ્વુરસે હુમેં વસ્લમેં બેતાબ,
હે દીલકો જો ગમ ખાનેકી આદત નહીં જાતી.
ગુસ્સેમેં લીપટ પડતે હેં કયા સાદા દીલ હે,
બેદાદ મેંભી રહમકી આદત નહીં જાતી.
વોહ શર્મસે છુપતે રહે જબતક નહુવા વસ્ધ,
જબ વસ્લ હુવા ઉનકી નદામત નહીં જાતી.
તાહીર દીલે બેતાબકો તસક હો કયુંકર,
આંખોસે કીસી વકત વોહ સુરત નહીં જાતી.

(૭)— (તરાનએ હકકાની)—ગઝલ.

મએ વેહદતસે ઓ સાકી લબાલબ એક સાગર દે,
મેં બન્દા તેરા હો જાઉં મું મતાવલા મુજેહ કરદે.
પીલા સાકી મુજેહ વો મય જો ઝોકે બેખુદી બખશે,
રગો રેશે મેં મેરે કયફીયત મનસુરકી ભર દે.
તુ શેખે જામ કર મુજકો કસમ પીદે મુગાં મુજકો,
સ કાહુમ રબ્બહુમ પળકે સરાબ આગે મેરે ધર દે.
મલામત ઇશ્ક બાઝીકી ઉઠાએ કોન શેખીસેં,
તુરાબ ઇસ કામકા તુ હય કે હરકારે વહર મર દે.

(૮)— ગઝલે—સાદીક.

મએં આશકહું દીધસે ઝુહુરે સનમપર,
દીવાના હું ઉસકે વજુદો અદમપર.
કીયા જબસે ઇકરાર કાલુબલાકા,
હુવા તબસે નાઝાં મએં નકદે કદમપર.
કીસીમેં નાહ વોહ હએ ઉસમેં યેહ સારે,
વોહ કાદીર હએ અપને તો જોરો કરમપર.
જહા દેખો મવજુદ ઉસકી તજલ્લી,
મુકર્રર નહીં કુછ યેહ દએરો હરમપર.
વોહ જએસાહએ અવ્વલે આખી રહીએસા,
હએ મુખ્તાર આદ્આલ ખુદ બોશો કમપર.
કહે બએર સાદીક હએ જાનાંસે વાસીલ,
[illegible]

(૯)— ગઝલે—કવ્વાલી.

મજા દેતેહે ક્યા યાર તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે,
તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે.
પ્હેલેથી તકરાર દીલકુ અબ કરત હો પ્યાર,
તેરી તરફસે યાર મેરે દીલમેં પડગયે છાલે.
બાત હે જંજાલ મેરે દીલમેં આયા ખીયાલ,
આપની જુલફો કોસવાર ઓ બેકરારે વાલે.

(૧૦)— ગઝલે—હાફીઝ.

માહમેં ગર આપ હેં તો શમેઅ નુરાનીમેં કોન,
શમેઅમેં વોહ હે અગર રેહતા તો પરવાનેમેં કોન.
કાહકો શેખો બીરહમન ઢુંડને ફીરતે હો તુમે,
ગર ખુદા બસતીમેં રેહતા હે તો વીરાનેમેં કોન.
ગર કીસીસે ક્યું ઝગડતે હો સદા પીકર શરાબ,
ગર ખુદા મસતોંમેં રેહતા હે તો ફરઝાનેમેં કોન.
જાકે તુમ દેરો હરમમેં ઢુંડતે હો કીસ-લીયે,
ગર ખુદા મસજીદમેં રેહતા હે તો બુતખાનેમેં કોન.
હે યે મંઝીલ સખ્ત તર સમઝો ઇસે હાફીઝ જરા,
બે-ખુદીસે બા-ખુદી બેહતર હે આ-જાનેમેં કોન.

(૧૧)— ગઝલે—તજમ્મુલ.

મીસાલે મહા હરસુ જલવા-ગર ખાજાહી ખાજા હે.
જીધર અય તાલીબો દેખો ઉધર ખાજાહી ખાજા હે.
ફકીરે મસ્ત હેં અપની સદા સબસે નીરાલી હે.
હમેશા વીરદે લબ શામો સહર ખાજાહી ખાજા હે.
તેરી હુરેં મુબારીક હોં તુઝીકો ઝાહીદે નાદાં,
યહાં અપને મંઝુરે નઝર ખાજાહી ખાજા હે.
ઉનહીંકી દીદકે મુશતાક હેં દેરો હરમ વાલે,
યહાંભી ઓર વહાંવી જલવા-ગર ખાજાહી ખાજા હે.
ન ક્યું જલવા ચમનકા ચશમે નગરગીસ દેખે હયરતસે,
અયાં હર રંગમેં અય બે-ખબર ખાજાહી ખાજા હે.
ઉઠા મરદે ખુદા પરદા દુઇકા અપની આંખેસે,
તજમ્મુલ દેખ હરસુ જલવા-ગર ખાજાહી ખાજા હે.

(૧૨)— ગઝલે-દાગ.

સુન સરી દુન્યાસેં યારી ઉઠ ગઇ, અયબુતો ઇમાનદારી ઉઠગઇ
દીલસે-વો બેઇખ્તયારી ઉઠ ગઇ, અબ તમન્નાહી તુમ્હારી ઉઠગઇ

વાય દુશ્મનહો ગયા સારા જહાં, હાય રીસમેં દોસ્તદારી ઉઠ ગઇ
રાહે ગયે લાખે કલેજે થામકર, આંખ જીસ જાનીબ તુમહારી [illegible]
જબ હુવા સીજદેમેં ઉસ બુતકા ખ્યાલ, ખુદ બખુદ ગરદન હમારી [illegible]
કીસસે રખીયે દાગુ ચશ્મે દોસ્તી, ઉઠ ગઇ યારોંસે યારી ઉઠ ગઇ

શએર } જહાંસે હાર ગયે, જીકે હારનેવાલે
} કીધર ગયે મેરે ગેસુ સંવારનેવાલે.

(૧૩)— ગઝલે—આતીશ.

મુલાકાત ઇસલીએ તુજસે બુતે બે પીર કમ કરદી,
કે તુને ગેરકી ખાતીર મેરી તોકીર કસ કરદી;
તુમહારે અપને બેગાને મેરે સબ ખત પકડતે હે,
ઇસીસે અપને હાલે દીલકી બસ તેહરીર કમ કરદી,
ઝરા ભુલેસે વો મેરે જનાઝે પર જો આ નીકલે,
નમાઝી ઇશ્ક કદર બેકકે કે એક તકબીર કમ કરદી

(૧૪)—ખ્યાલે ગઝલ—પરભુલાલ—(સટ્ટે. કી નસિહત.)

મુઝકો મુંહ ન દીખા બદકાર ભડવે સટ્ટા ખેલ ન વાલે
સારે ઘર કા લુટા કરમાલ, આખર હો બેઠા કંગાલ.
ફીરભી ચલતા હય મુઝસે ચાલ બીબા દે દે કાનકે બાલે—મુઝકો.
ઇન્કો ગીરવી ધર કુચ્છ લાઉં માનકી અપને મુરાદે પાવું,
અબ કે મેરા પડેગા દાઉં સબ કુચ્છ તેરે-કરું હવાલે—મુઝકો.
હો ગએ બાવાજી ખુરશંદ દેકર દા કીય અનંદ,
બોલે કટેંગે તેરે ફંદ પૈસે સે કા દડા લગાલે—મુઝકો.
કમર કયું બે શર્મીપર કસલી ટુટે તેરી ગડડી પસલી,
લે ગયા લં—વડે કાબી હંસલી તુને કયા કયા ઘર હંય ઘાલે—મુઝકો.
તુઝસે બયાકી ફુટે ભાગ લોટે તેરી ચતાર પર નાગ,
ખાવે બોટી તેરી કાગ તુઝકો પડે જાન કે લાલે—મુઝકો.
તજદે સટ્ટે કો નાદાન પરભુલાલ કહે સો માન,
સટ્ટા જાનકા દુશ્મન જાન ખોઇ અકલ કહાં મતવાલે—મુઝકો.

(૧૫)— ગઝલે—અનવર.

મેરે ઘરકે ન સહી ગયરકે ઘરકે હોતે
તુમ ઇધરકે ન હુવે થે તો ઉધરકે હોતે
યેક હવા ગયરને બાધી હય શાન્ત કે લીએ
મેં મરું ઓરપે તુજ રશકે કમરકે હોતે
તેરે બીસમીલકો તડપનેકા મઝા આજાતા
દીલમેં પયકાં જો તેરે તીર નઝરકે હોતે

યહ્રમે દુશ્મનસે અગર આંખ તુમ્હારી લડતા
ઐારભી ઇસ દીલે બેતાબપે અરકે હોતે
ફીર બહાર આતી નએ સરસે જીનું ફીર હોતા
ફીર નએ ઝોરસે સીજદે તેરે દરકે હોતે
ફીરતો બડબડકે ન વો બાત સુનાતે અનવક
મેરી ફરીયાદ મેં પેહલુ જો અસરકે હોતે

(૧૬)— (પાનકા બીડા)—ગઝલે—સુલતાન.

જબ ઉસ ગુલેરા આનાસે ખીલા પાનકા બીડા,
કયા રંગ જમા લુત્ફ દીયા પાનકા બીડા.
તમાકુ મહકદર ઇલાચી હે તરેહદાર;
કીતના હે મઝેદાર બના પાનકા બીડા.
ખુશ્બુસે હે કેવડેમેં બસાયા હુવા કથ્થા,
કયું દે ન મેરી જાન મઝા પાનકા બીડા.
શોખી નહીં અછી મે શરારત નહીં અછી,
તરસા ન બહોત કરદે અતા પાનકા બીડા.
રશ્ક અયસા હુવા ખુન લગે થુકને દુશ્મન,
પેહલે જો મુઝે ઉસને દીયા પાનકા બીડા,
કયા જરકી હકીકત હે કરૂં નઝર અભી સર,
લા પાનકા બીડા તુ ખીલા પાનકા બીડા,
સુલતાન ગઝલ કયું નહો મકબુલ હમારી,
હે તોહફ્રયે અહબાબ નયા પાનકા બીડા.

(૧૭)— ગઝલે—અઝીઝ—કવ્વાલી.

મેરે દીલપર હમેશા કયોં ઘટા છાઇ રહી ગમકી
મેરી આંખોંને બારીશ કયા કભી બરસાતસે કમકી
તુમ્હારે નામમેં તાસીર હે કયા ઇસમે આઝમકી
મુરાદેં હલ હુવા કરતી હેં ઇસસે સારે આલમકી
રહેહેં ઉમરભર જો સાયએ દામાને રહેમતમેં
ઇન્હેં દી જાતી હે અબ આફતાબે હશરકી ધમકી
તમાશા અપને દીલમેં જીસને દેખા હે ખુદાઇકા
હકીકત ઉસકે આગે કુછ નહીં હે સાગીરે જમકી
નીગાહે બરક વશસે ઉસને દેખા કયા મેરી જાનીબ
કે મેરે ખીરમને દીલપર જો એક બીજલીસી આ ચમકી
પીલાકર બાદએ વેહદત બનાતા વો જો મસ્તાના
અઝીઝ ઉસ બે ખુદીમેં સેર કરતા દોનોં આલમકી

(૧૮)— (નગમે-રૂહાની)—ગઝલ—કવ્વાલી.

મેં દરપે તુમ્હારે આન પડા, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
દીન રૈન તડપતા હેગા જીયા, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
સીમાબમા દીલ બેતાબ રહે, નતો ચેન રહે નતો ખાબ રહે,
સબ દોસ્ત હો દુશ્મન દાબ દહે, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
કભી સુખકી નદેખી એક ઘડી, કયરા જાન બલામેં આન પડી,
રાહત નમીલી હે મુઝકો જરી, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
મેરે હાલે ગરીબીપે કીજે નઝર, મીરાં સૈયદ અલી નહિં આતાસબર,
ગઇ હિસ્સો હવામેં ઉમર ગુજર, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
મયેં જામે જમાલકા હો નીઝામી, કરો શાદ પીલાકર સરવરેદીં,
તુહે શાહ મેરા મેં ગુલામેં કમીં, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
યાવરકો જમાલ દીખાઓ જરા, કરો નઝરે લુત્ફ બરારે ખુદા,
શબો રોજ હે યે દીલસે સદા, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.

(૧૯)— ગઝલે—હયરાં.

મેરે દીલમેં જબકે વોહ તશરીફ ફરમા હો ગયા,
બે-શકો લારેબ ફીર અરશે મોઅલ્લા હો ગયા.
ઇશ્ક જીસ દીનસે મોહંમદ મુસતફાકા હો ગયા,
સચ તો યે હે ખાસ મેં બંદા ખુદાકા હો-ગયા.
હીજરસે ઘબરા ન અય દીલ પહલે અબ લા તક—નફી.
ફીર મીલાયેગા ખુદા ગર લુત્ફ ઉસકા હો ગયા.
આતશે દોજખ મુઝે છુ જાયે કયા ઉસકી મજાલ,
કયું કે મેં શયદા હબીબ કીબ્રીયાકા હો-ગયા.
વાયદયે વસ્લ અબ તો પુરા કીજીયે બહરે ખુદા,
આજ કલ કરતેહી કરતે એક જમાના હો-ગયા.
જાહેદા હમકો નહીં જન્નતસે તેરી કામ કુછ,
કુચયે દીલદાર અબ મસકન હમારા હો-ગયા.
જાનકર ખાલી કફન વાપસ હુવે મુનકર નકીર,
ઇશ્કમેં અય જાન તેરે લાગીર મેં અયસા હો-ગયા.
મીસલે આઇના કે અય હયરાં કયું હયરાન હે,
કયા મોહંમદ મુસતફાકા તુભી શયદા હો ગયા.

(૨૦)— ગઝલે—હુસેન.

મેંહું બેતાબયા રસુલુલ્લાહ, મીસ્લે સેયમાય યા રસુલુલ્લાહ,
હીજરમેં આપકે તડપતાહે-દીલ બેતાબ યા રસુલુલ્લાહ;
દીનકો ખુરશીદહે ફીદાતું મેરે-સબકો મહતાબ યા રસુલુલ્લાહ.
દુરરે દન દાંસે તેરે હનાદમ—દુરરે નાયાબ યા રસુલુલ્લાહ.
હે સુનો દીનકે તેરે બરહક—ચારે અસહાબ યા રસુલુલ્લાહ.

(૨૧)— નગ-મયે-રૂહાની)-ગઝલે—કવ્વાલી.

મોરે બાંકે જવાન મદની, તોરે-જોગમેં પેહની કફની,
મોરે બાંકે રંગીલે સૈંયા, મેં લાગુ તોરે પૈયા,
કાહે કરતહે દીલ શકની, મોરે બાંકે જવાન અરબી.
મુજકો હે તેરી ઉલફત, કીસ તરેહ કટેગી ફુરકત
મેં દખની તુહે મદની, મોરે બાંકે જવાના અરબી.
મેં કહુંગા રોજે મેહશર, વો આનેહે બાંકે શરવર,
મુમદો રોજી મીસલે અદની, મોરે બાંકે જવાન અરબી.

(૨૨)— (રસીલા કવ્વાલ) હમારી-ફરીયાદ-ગઝલે કવ્વાલી.

મોહબ્બત ગયરસે મેરી, છોડા દો યા રસુલલ્લાહ
મુઝે અપના હી-દીવાના બનાદો યા રસુલલ્લાહ
લગા તકીયે ગુનાહોંકે પડા દીનરાત સોતાહું
મુઝે ઇસ ખ્વાબે ગફલતસે જગાદો યા રસુલલ્લાહ
પડા હું કેહરે દરીયામેં ભંવરમેં ખાતા હું ચક્કર
કીનારે લુત્ફસે મુજકો લગા દો યા રસુલલ્લાહ
અંધેરી કબ્રમેં મુજકો અકેલા છોડ જાવેંગે
વહીં દીદાર તુમ અપના દીખાદો યા રસુલલ્લાહ
ખુદા મુજકો મદીનેમેં જો લે જાવે તો બેહતર હે
મેહી હય આરઝુ જલદી બતાદો યા રસુલલ્લાહ
હુસેની પીરહે મેરા કે જીનકા મુલ્ક બયતુલ્લાહ
મુસાફીર હું મેં કાબેએકા બુલાલો યા રસુલલ્લાહ

(૨૩)— ગઝલે—નગમેહિન્દ.

મંયતો ઢુંડત ઢુંડત હારગઇ મોહે પીકે નગરકા ડગર
નહ મીલા
તન સુખ ગયો પગ સુજ ગયો કહીં હાય વોહ શામ
સુંદર નહ મીલા
તોરી બીનતી કરૂં સુન એરી સખીઓ તુદેસ મદીનેમેં
પોંહચે કભી
યહી કહીઓકે અય યસર બકે ધની ફીરી ઢુંઢ તુમ્હારા
નગર નહ મીલા
મંય તો બૈઠીથી મનમેં યેહ આસા ધરીકે વો શામ
પીયા મોહે યાદ કરે
વાકેદવારે જાકે મંય સીશ ધરૂં કીયે લાખ જતનવાકા
દર નહ મીલા

મોરા શામ કન્યયા મદીને બસો મોહે ,મુરલીકીલે નહ
સુનાયે ગયો
મંયતો ખુરજદવારેકા ઢુંડ ફીરી ગઇ દેશબદેશ મગર
નહ મીલા
લગી બીરહ અગન ભયો રામબહન કોઇ શાહ મદીનેસે
જાય કહે
નહી આસકે હીંદમેં જીવ બચે, મોહે આપકા દરસ
અગર નહ મીલા

(૨૪)— ખ્યાલ—ગઝલે—અહમદજી.

મંય તો કહુ સંસાર કો દેખો ઇશ્ક કહે વોહ યાર દીખા,
વરના કરૂંગા ખ્વાર તુઝે મંયકાઅબે કા સરદાર દીખા.

મંયને ચડહાયા સુલીપર મન્સુર ઇશ્ક હયં નામ મેરા,
કોન બચાહય મુઝસે બતાવો નામ જપે સુબ્હો શામ મેરા.

અનલહક તુ ભેદ બના ઉનકા અશીક઼સે હય કુલ્લે આમ મેરા,
તુમને સુના હય કભી મેઅ્ઝીઝો તાલીબ થા ગુલફામ મેરા.

ઇશ્ક હું ઔર આશક તુ હય સનમકા ચલ દીદાર દીખા,
વરના કરૂંગા ખ્વાર તુઝે મંય કાઅબે કા સરદાર દીખા.

કીસીકો મંયને ખ્વાર કીયા ઔર કીસીકા બેડા પાર કીયા,
મજનું કો મંયને ફીરાક બન બન લયલાકા બીમાર કીયા.

મુસા કો જા ઘેરા મંયને તુરુપે જા ગુફ્તાર કીયા,
અરની કહેકર દેખી તજલ્લી બસ બોલા ઇન્કાર કીયા,

માનું ન હરગીઝ મંય કીસીકી બાન તું ચલ રફતાર દીખા,
વરના કરૂંગા ખ્વાર તુઝે મંય કાઅબે કા સરદાર દીખા.

અલ્લાહ મોહમદઅલી ફાતેમા હસન વ હુસેન ગુલફામ હય દો,
ઇશ્ક હકીકી ઇશ્ક મજાઝી એક હી હંય પર નામ હંય દો.

ઝમી અર્ષ ઔર મહેર શમ્સ જો ઇન ચારોં કે નામ હમદો,
ઔર ઝમર હંય એક હુરફપર ઉનેકે ભી અંજામ હંયદો.

હમ તુમ મીલાકર ચલો સાંવલા અહમદજી દીલદાર દીખા,
વરના કરંગી પ્વાર તુઝે મંય કાઅબે કા સરદાર દીખા.

(૨૫)— બાહરેસ્તાન બંબઇ—ગઝલે-ઠુમરી-ભૈરવી.

મંય તો અપને પ્વાજાકી જોગન બની—
જોગન બની ... ... બૈરાગન બનીરે

દોહરો { ફુટા પસીના નુર કારે બોયા ચમબેલી ફુલ
સબ સખયન મીલ સેહરા ગુંથા પહને નબી રસુલ

મંય તો જોગન બની અપને—પ્વાજાકી જોગન બની

દોહરો {
દુલા અંદર સજ રહા હય બાહેર પડી હય બરાત
ચારોં પાયે ઉઠ ચલે તો કોઇ ન આયા સાથ—મંયતો
સોના લેને પીયું ગયે સુના કર ગયે દેસ
સોના મીલા ન પીયું મીલે રૂપા હોગયે કેસ—મંયતો
કાગા નેન નીકાશ દુ પીયા પાસ લે જાય
પહલે દરસ દીખાય કે પીછે લીજીઓ ખાય—મંયતો
નદી કીનારે ધુંવા ઉડત હય મય જાનું કુચ હોય
જીસકે કારન મંય જલી વહી ન જલતા હોય

મંયતો જોગન બની અપને પ્વાજાકી મંયતો જોગન બની

શઅેર { કાસદ લાવે ખબર યારકે આજાનેકી,
જાન જાતી હય ચલી હીજરમેં દીવાનેકી.

(૨૬)— ગઝલે—ઝેહરાજાન.

યહી દીન હંય દુઆ લેલો કીસીકે કબલ મુઝતરસે,
જવાની આ નહી સકતી મેરી જા ફીર નએ સરસે.
યેહ કહદો અબરે બારાંસે અગર બરસે તો યું બરસે,
કે જયસે મેંહ બરસત હય હમારે દીદ યે તરસે.
મીલા હોગા કીસીકો બા વફા કોઇ મુકદદરસે,
હુવા હોગા કીસીકો વસલ હમે તો ઉમર ભરસે.
અભી કમસીન હો યેહ નફરત તુમ્હેં ફુલોંકે ઝેવરસે
અભી નામે ખુદા સેહરા બનએગા અપકે સરસે.

(૨૭)— ગઝલે—ગફુર.

યા ગયેરસે રહે યા હમસેં મુલાકાત રહે,
જાન જાતી રહે કયા ગમ હે મગર બાત રહે.
સરકે કટાનેકા મુઝે ગમ નહીં પર ગમ હે યે,

બાત વોહ કીજીયે જીસમેં કે મુલાકાત રહે.
નીંદ આંખોમેં હે હરમાઇ હુઇ હે ચીતવન,
સચ બતાઓ કે મેરી જાન કહાં રાત રહે.
નજઓકે વકત મુઝે છોડકે જાતે હો કહાં,
જીંદગી ભરતો મેરી જાન મેરે સાથ રહે.
જામ હાથોમેં રહે તાકમેં ઇમાન રહે.
હાય ઇસ ઇસ્ક મેં હિંદુ ન મુસલમાન રહે.
બાગ જાનેકી જબી દીલમેં ખુશી હોવે ગફુર;
યારભી સાથ રહે મોસીમે બરસાત રહે.

(૨૮)— ગઝલે—મુમતાજ.

યા નબી લીજે ખબર અપને દીલ અગાહરોંકી,
જાત જાતી હે ચલી હીજમેં બીમારોંકી.
તપે ફુરકનકો મેરી અતીબ્બા ભોલે,
શરબતે વસ્લ દવા અયસે તો બીમારોંકી.
રકમ કર હાલે પરેશાંપે રસુલે અરબી,
લીજીયે જલ્દ ખબર હીજકે ગમખારોંકી.
કુછ નહીં દુર હે યે આપસે મહબુબે ઇલાહ,
કરો જાગીર અદન હમસે ગુનાહ ગારોંકી.
યાદ કરો રૌઝયે અકસદકો તેફે યા અહમદ,
દેખકર રોતા હું મેં શકલકો ઝવ્વારોંકી
જાકે તીબામેં ખુદાયા બતુફેલે અહમદ,
દેખે મુમતાજ ઝલક રોઝેકે મીનારોંકી.

(૨૯)— ગઝલે—તાહીર.

યારકી ગલીયોંમેં કયુંકર યાર જાના છોડ દે,
કીસ તરેહ બુલબુલ ચમનસે આશીયાના છોડ દે,
યેહંસી અછછી નહીં યાં દીલપે બીજલી ગીર પડી,
નીચી નઝરોંસે મેરીજાં મુસકુરાના છોડ દે.
તર્ક કર ગયરોંસે યારી યે ચલન અછછા નહીં,
વહાંકા જાના છોડ દે ઉનકા બુલાના છોડ દે.
દેખકર આઝુરદા ખાતીર મુજકો વોહ બોલા સનમ,
જો બુરા માને મેરી મેહફીલમેં આના છોડ દે.
યા ઇલાહી વોહ ન છુટે ઉસકા છુટના હે ગઝબ,
યું મેં રાઝી હું મુઝે ચાહે જમાના છોડ દે.
હશ્રમેં પેશ ખુદા તુ જાકે કયા દેગા જવાબ,
દેખે તાહીર ઇન બુતોંસે દીલ લગાના છોડ દે.

(૩૦)— (નવનેહાલે ગુલશન)—ગઝલ.

યે કયસે બાલ બીખરે હે, યે સુરત કયું બની ગમકી
તુમ્હારે દુસ્મનોંકો કયા, પડી હે મેરે માતમકી
મઝા ઇસમેંહી આતાહે, નમક છીંરકો નમક છીંરકો
કસમ લેલો નહિ આદત, મેરે જખમોં કે મરહમકી
શીકાયત કીસસેં કયા કજીએ, હય કયા ઉલટા ઝમાનાહે
બડાહય પ્યાર જબ હમને, મોહબ્બત આપને કમકી
ન મીલયેગા ન મીલયેગા, કોઇ હમ મર ન જાએંગે
ખુદાકા શુકર હે પેહલે કે મોહબ્બત આપને કમકી
ખુદા જાને તુમ્હેભી, રહેમ આતાહે ગરીબોંપર
પસે પરદહ તો મોહલ્લત, નહિ મીલતી કોઇ દમકી
વહાં જાતેહો થમ થમકર, ચલો ઐસીભી કયા જલદી
ખુદા રખ્ખે તુંમહી તુમ હો નજર પડતીહે આલમકી

શએર { જીસ રંગમેં અય યાર મુજે, તું નઝર આયા
ઐસા કોઇ ગુલભી નહિ, ખુશરૂ નઝર આયા }

(૩૧) ગઝલે—તાહેર.

યે ઇતની શોખીયાંભી આ ગઇ કયુંકર ખુદા જાને,
અભી કમસીન હે વોહ નાઝો અદા ઉસકી બલા જાને.
તુમ્હારે તો હરએક અંદાજમેં સો સો અદાયેં હેં,
મેરી જાં એક અદા હોતો કોઇ ઉસકો અદા જાને.
કીસીકા મુસકુરા કર આરઝુયે વસ્લ પર કેહના,
ઉસીસે યે કરો બાતેં કે જો ઉસકા મઝા જાને.
સવાલે બોસે પર કીસ સાદગીસે હંસકે કેહતે હેં,
મેરી કીસ બાત પર બતાહે તુમકો પ્યાર કયા જાને,
ફીદા હું શોખીયોં પર ઉસ સરાપા નાઝકે તાહેર,
કે ગર બોલું તો દીવાના ન બોલું તો ખફા જાને.

(૩૨)— ગઝલે—અમીર.

યહ જો સુરત હય તેરી સુરતે જાવા હય યહી
યહી નકશા હય યહી રંગ હય સામાં હય યહી
અબની હસતી કે સીવા ગૈરકો સીજદા હય હરામ
મઝહબે પીર મુગાં મશરબે રીન્દાં હય યહી
બીસતરા ટાટકા દો પારચા કમ્મલકી કુલાહ
તાજે ખુશરૂ હય યહી તખતે સુલેમાં હય યહી
દુજહાં મેં નહી અબ તેરે સીવા કોઇ અમીર
અપની તો ખુઝહ હય ફહમીદ હય અરકાં હય યહી

(૩૩)— ગઝલે—અઝમ.

યે હુસ્ને દીલફરેબ ઓરામે પયદા હો નહીં સકતા,
બહોત યુસુફસે હોસકતેહેં તુમસા હો નહીં સકતા.
ઇલાહી વસ્લકા વાએદા ઉન્હેં ખુદ યાદ આજાયે,
તુઝેતો શર્મ આતી હે તકાઝા હો નહીં સકતા.
મેર અશ્કાકે નદામત આનશે દોજખ બુઝા દેગા,
યેહ વોહ કતરા હે હમસર જીસકા દરીયા હો નહીં સકતા.
કરૂં જબતક ન મેં નાલે કયામત આ નહીં સકતી,
ચલે જબ તકન વોહ બુત હશ્ર બરપા હો નહીં સકતા.
બહોત ખુદ્દે આશીયાંને કીયી ઉનકી ઇજ્જત અફઝાઇ,
નહો અય અઝમ મેરી કદ્ર અયસા હો નહીં સકતા.

(૩૪)— ગઝલે—હમ્દ.

યે બેમોકા તુમ્હારી હરઘડી દીલ લગી કયસી,
તબીયત આદમીકી હે કભી કયસી કભી કયસી.
નહીં દીલ લેકે દેતે યે તુમ્હારી ધાંધીલ કયસી,
મેરીહી ચીજકો કેહતેહો મેરી હે તેરી કયસી.
જહાં આયા વહાં ખોયા ગયા હમસે અલગ છુટા,
સજા અપને કીયેકી દીલકો આખીર મીલ ગઇ કયસી.
બયાને સોઝે દીલ રો—રો કે કેહતા હું તો કેહતે હેં,
લગી હે આજ જબ દીલમેં તો આંખોંમેં તેરી કયસી.
વોહ સુન સુનકર મેરે હર શએરકો અય હમ્દ કેહતે હેં,
તબીઅતમેં હે ઇસ કમબખ્તકી શોખી ભરી કયસી.

(૩૫)— ગઝલે—હાફીજ.

યે રેન કાલી ચીરાગે દીલ લે સજનકો ઢુંડન ચલી ચલીજી,
નઝર ન—આયા સજન રંગીલા મેં છાન—મારી ગલી ગલીજી.
યહાંભી દેખી વહાંભી દેખી ફીર આખીરશકો ચમનમેં જાકર,
શજરમેં દેખી ગુલોંમેં દેખા સારી કલી કલીજી.
કીસીને બોલા કે અય દીવાની, વોહ કોન યુસુફ હે અયસા જીસકે,
ફીરાકમેં હેં મીસ્લે ઝુલેખા જવાની તેરી ઢલી ઢલીજી.
યે ગરમીયે ઇશ્કકી હકીકત કહાં મેં જાઉં કીસે સુનાઉં,
સજન મેં તેરે ફીરાકે આતીશમેં અબ સરાપા જલી જલીજી,
બુરી બુરી કરકે શોર મેરા જહાંમેં સબને મચા રખા હે,
મેરા સજન પર બડા હે ભોલા બુરીકો કેહતા ભલી ભલીજી.

સતી સતી લોગ કેહતે હેં પર સતીમેં મુઝમેં ફરક હે બેહદ,
મેં આતીશે ઇશ્કમેં સજનકે જલી ન ઉસસે ટલી ટલીજી.
ન ભુલુંગી નામ ખુબક ઓર ઉમર વ ઉસમાંકો મેં હારીઝ,
બ રોજે મેહશર ઉઠુંગી જીસદમ કહુંગી મેં યા અલી અલીજી.

(૩૬)— ગઝલે—મુમતાઝ.

યે માના હુસ્નકા તેરે નઝઝારા હો નહીં સકતા.
મગર હર તાલીબે દીદાર મુસા હો નહીં સકતા.
છુપે કયા તુમ જો ઝીદ પર આહી જાયેં દેખને વાલે,
મકાં કયા લા મકાંપદ તુમસે પરદા હો નહીં સકતા.
ન આતે તુમ મુઝે દર પર બુલા લેતે તો મીલ લેતે.
જો તુમ ચાહો તો સબ કુછ હો સકે કયા હો નહીં સકતા.
કીયાથા વાએદા મીલનેકા ન આયે અબ તલક યે કયા,
જરાસા આપસે ઇકરાર પુરા હો નહીં સકતા.
તેરી સુરતભી દીલમેં દેખ લી જબ અપનાજી ચહા,
યે સબ કેહનેકી બાતેં હે કે મીલના હો નહીં સકતા.
કહાં મુમતાઝ તાકત હમમેં ઉલફતકે છુપાનેકી,
મગર જબ વોહ છુપાયેં હમસે ચરચા હો નહીં સકતા.

(૩૭)— ગઝલે—દાગ.

ગૈ દીલ લગીભી કયામત-કી દીલ લગી હોગી,
ખુદાકે સામને જબ મેરી આપકી હોગી.
વહાંભી તુજકો જલાઇંગે તુમ જો કેહતે હો,
ખબર ન-થી મુઝે જન્નતમેં આગભી હોગી.
કલમ નહો કહીં રોજે હિસાબ અય નાસેહ,
વહાંભી તેરી ઝબાં ચાર હાથકી હોગી,
દુઆયે વસલે બુતાં માંગતા હું કાઅબેમેં,
ખુદાકે ઘરમેં કીસી શયકી કયાં કમી હોગી.
નિગાહે શોખહી કુછ દે જવાસ ચલ ફીરકર,
તુમ્હારી ચાલાકી કીસસે બરાબરી હોગી.
બહોત જલાયેગા હુરોંકો દાગ જન્નતમેં,
બગલમેં ઉસકે વહાં હીંદહી પરી હોગી.

(૩૮)— ગઝલે—અમીર.

યેહ જો સુરત હય તેરી સુરતે જાંન હય યહી,
યહી નકશા હય યહી રંગ હય સામાં હય યહી.

અપની હસતી કે સીવા ગૈર કો સીજદા હયમંહી,
મેઝહએ પીરે મુગાં મશરબે રીંદા હય યહી.
બીસતરા ટાટ કા દો પારચ્યા કમમલ કી કુલાહ,
તાજે ખુસરૂ હય યહી તખતે સુલેમાન હયયંહી,
દુ જહાં મેં નહી અબ તેરે સીવા કોઇ અમીર,
અપની તો બુઝે હય દૂહમીદ હય ઇરદૂાં હય યહી.

(૩૯)— ગઝલે—સાદીક.

યેહ દીલબદીલ હએ દીલ દીલે દીલદારકી કસમ,
દીદા બદીદા દીદ હએ દીદારકી કસમ.
દીલ લેતા લએ સો દેતા હએ જો દેતાહએ વોહ લે,
યેહ સવદા મુફ્તકા હએ તુ લે યારકી કસમ.
અએશોખ ઝઓક શઓ કમેં આ લુટલે બહાર,
દુકાન હુસ્નવાઝ હએ મક્કારકી કસમ.
શીશેસે લે સરાબ પીયાલેસે ભર પીઉં,
મસ્તો યેહ રોઝે ઇદ હએ મએખ્વારકી કસમે.
મએ નોશ ગર હો હોશએ બેહોશ ફેર હએ હોશ,
યેહ હોશે જોશ હોશ હએ હુશયારકી કસમ.
સાદીક હું ખએર રીંદ ખરા બાત મએ પરસ્ત,
હસ્તીમેં મસ્તી મસ્તલએ સરશારકી કસમ.

(૪૦)— ગઝલે—બેદીલ.

રહે હુસ્ને દીલ આરાઇ, મોહૈયોદ્દીન જીલાની,
કે એક આલમ હે શયદાઇ, મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
સીતારે સબ છુપે અબ તાઅબદ, ચમકેગા શમ્સ ઉનકા,
હે તા મેહશર તજલ્લાઇ, મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
નહીં કુછ આજસે ઇઝઝો શરફ મજદો કરમ ઉનકો,
ય હે મીરાસે આબાદ, મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
ન જીંદા રસમેં દીં કરતે હો વોહ દુન્યામેં કયું આતે,
જીલાને દીલકો આયે મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
દીખાઉં કીમીયાગરકો કે લે અકસીરે આઝમ દેખ,
મીલા ખાકે કદે પાયે મોહૈયોદ્દીન જીલાની.
ઇલ્લાહી કીશતીયે બેદીલ તલાતુમસે બચા દીજો,
બ અજરાયે મદદહાયે મોહૈયોદ્દીન જીલાની.

(૪૧)— ગઝલે—અઝીઝ.

રફીએંકી નઝર હોજાયેગી નીકલો ન યું ઘરસે,
સંભાલો અપના અનાચલ તુમ દુપટા ઓઢલો સરસે
લગાયા દીદઓ દાનીસ્તા દીલ ઉસ કીના પરવરસે,
શીકાયત રંજકી હમ કર નહીં સકતે મુકદરસે.
જો સચ પુછો તો યે હે કદર અફઝાઇ મોહબ્બતકી.
નસીનાને જહાં આરાસ્તા હોતે હે ઝેવરસે.
કીસીકો ઢુંડતે ફીરતે હેં હમ મયદાને મેહશરમ;
કીસીકા ઇશતીયાકે દીદ લાયા હે હમેં ઘરસે.
મઝા જબ થા સવાલે વસ્લ પર ઇકરાર કર લેતે,
અઝીઝ એક ટીક ટીકી બાંધે હુયે બયઠે હેં શશદરસે.

(૪૨)— ગઝલે—કયેસ.

રસુલે હાશીમાકી મદહેખાની મુજકો બાઇ હે,
હીલે જામેં યેહી સલ્લે અલા ઉલફત સમાઇ હે.
હલાવત આતીહે જયસી હમેં નામે મોહંમદમેં,
નહીં ઉસકે મુકાબીલ કોઇ આલમમેં મીઠાઇ હે.
જમે નાઅલેન ગયે જબ અર્શ પર વોહ શાહીદે દાવર
કહા હકને કે અય અહમદ તેરે કુરબાન ખુદાઇ હે.
નહીં ઝાહીરથા આલમમેં જો વોહ સાયયે હુમા ઉનકા.
ખુદાહી જાનતા હે ઉસકો યે સીરરે ઇલાહી હે.
નસીમે સહરને મુઝદા સુનાયા વસ્લે અહમદકા,
જહ તાલેઅ કે મુદતમેં મેરી હીચકી થમાઇ હે.
રસુલુલ્લાહ જબકે કયેસ તુજકો યાદ કરતે હેં,
ગીઝાલે ગમઝદો ફીર કીસ લીયે સુરત બનાઇ હે.

(૪૩)— ગઝલે—જલાલી.

રસુલ્લાહ કે રોઝે પે જો મેહમાન હોતેહેં
તસદ દુક ઉનપે હુરે ઓર મલક કુરબાન હોતેહેં.
નઝર આતીહે રૂયા મેં નબુવત કી ઝીયા જીનકો,
વોશાને અમબીયાઇ દેખકર હેયરાન હોતેહો.
વો લે લેતેહું મ તેહી ખુદાસે ગુલશને જન્નત,
અઝલ સે જોકે મોમીન સાહેબે ઇમાન હોતેહેં.
શબે મેઅરાજ ગાએ અર શીયું મેં શોરો ગુલ બરપા,
અહદકે આજ એહમદ અરશ પર મેહમાન હોતેહો.

ઇઝાર હે તસદ્દુક ઉસ શહેન્શાહે રીસાલત પર
હમી ક્યા એક નીરાલે આપ પર કુરબાન હોતેહેં.
કહેગા ઝુમકર અબરે કરમ જોશે કરીમી પર,
ગુનેહ ગારોપે રહેમત કે સરો સામાન હોતેહેં.
હમેં બસનેદે અય સાકે આદમ અપની તુ બસ્તીમેં,
કે હસ્તી છોડકર હમ બે સરો સમાન હોતેહેં,
ગમે આલે નબીમેં જીનકે દીલ રોતેહેં ઓર આંખે,
જલાલી ઉનકેનાલુંસે બપા તુફાન હોતે હેં.

(૪૪)— ગઝલે—તજમ્મુલ.

રેહતા હે ખાબમેંભી શોકે લીકાયે ખાજા,
ચોંક ઊઠતા હું યે કેહકર દેખો વોહ આયે ખાજા.
હર રંજમેં મેહનમેં તકલીફમેં અલમમેં,
હે ઓર કોન અપના હામી સીવાયે ખાજા.
મકસુદકે ગોહરસે ભરદે ગદાકા દામન,
આજાયે જોશપર જબ બહરે અતાયે ખાજા.
ફુરોંકા તીર ઉલફતમેં કયા જીગરપે ખાઊં,
બીસમીલ બનાચુકી હે તેગે અદાયે ખાજા.
દૌલતસે ફકરકી દયા દીલકો ગની કીયા હે,
કુરબાન જાઉં તેરે ચશમે અતાયે ખાજા,
મુમકીન નહીં હે હકમેં હો આંખ અય તજમ્મુલ,
જબતક ન આબરેહૃતકા સાગર પીલાયે ખાજા,

(૪૫)— ગઝલે અકબર—કવ્વાલી.

રોતી હે શબનમ કે નયરંગે જહાં કુછભી નહી
ચીખતી હેં બુલબુલે ગુલકા નીશા કુછભી નહી
કોસ રેહલતકી સદાહે કાફલે વાલો ચલો
એક દો દમ હે કયામે કારવાં કુછભી નહીં
હો ગયા માલુમ કુલ્લો મન અલય હા ફાનસે
ગયર ઝાતે હકકે ગુલઝાર જહાં કુછભી નહીં
ગીર ગએ બરગે ગુલીસ્તાં, ઉડ ગઇ ગુલશનકી બુ
રંગે ગુલ કુછભી નહી બુલબુલકી જાં કુછભી નહીં
જોડ સારે તોડ ડાલે બાંધ કર બંદે કફસ
ગોરકી બગલીમેં ચીત હે પેહલવાં કુછભી નહીં
હો ગએ હુકમ ઝમીકે મુંહસે ખાખાકર શીકસ્ત

ફોજે દારા લશ્કરે નવશેરવાં કુછભી નહીં
જીનકે મેહલોંમેં હઝારોં રંગકે ફાનુસથે
ઝાડ ઉનકી કબ્રપર હેં ઓર નીશાં કુછભી નહીં
ચાર દીનકી ચાંદની હય ફીર અંધેરી રાત હય
યેહ તેરા હુસ્નો શબાબ અય નવ જવાં કુછભી નહીં
જીનકી નોબતકી સાદસે ગુંજતે થે આસમાં
મકબરોં મેં બંદ હેં, વોહ હુને હાં કુછભી નહીં
સબર હાઝીર કર્યું હો દરબારે રસુલલ્લાહ મેં
જલ્દ યસરબકો ચલો અકબર યહાં કુછભી નહીં

(૪૬)— ગઝલે—અકબર.

રૂખે પુર નુરસે ઝુલ્ફોંકો હટાલે સાકી,
ચાંદકો કાલી ઘટાઓંસે બચાલે સાકી.
આબે ઝમઝમ તો પીલાયા હે ઇનાયતસે મુઝે,
દેદો કૌસરકેભી દો ચાર પ્યાલે સાકી.
કીસ કદર નશ્શાયે ગફલતમેં હુવાહું મદહોશ,
અબ ગીરા મેં યે ચલા બહરે ખુદા લેસાકી.
રૂખે પુર નુરસે કાકુલકો ન ઝટકાના થા,
પડ ગયે ચૌધવીંકે ચાંદપે હાલે સાકી,
સુયે રૂખ કેહતી હેં ઝુક ઝુકકે ઘટાયેં કાલી.
લું બલાયેં તેરી અય ગેસુ ઓ વાલે સાકી.
હામીદો અહમદો મોહમુદો મોહમંદ કાસીમ,
પ્યારે પ્યારે હેં તેરે નામ નીરાલે સાકી.
અપને અકબર કોભી એક જામે મોહબ્બત દેના,
અય નયે સાગરોંકે બાંટને વાલે સાકી.

(૪૭)— ગઝલે—બેદમ.

લયલાકો તુને ઐયાર મુજનું બનાકે મારા,
કયસે શકીસ્તા દીલકો દરદર ફીરાકે મારા.
ફોરા હય પથ્થરોંસે સર કોહકન કા કીસને,
મનસુરસે અનલહક કીસને કહા કે મારા.
ઐ યાર તેરી કયા નૈરંગીયાં બયાં હોં,
બુત બનકે આપ હમકો કાફર બનાકે મારા.
ગરજાન ગઇ બલાસે એ દીલ નહી ગમ ઉસકા,
કર શુકર ઉસને અપના બન્દા બનાકે મારા.

સબઝાર રખા બીયાલે ગેસુમેં હસને એહમ,
ઔર સુબહ હમકો રૂખસે પરદા ઉઠાકે મારા.

(૪૮)— ગઝલે—સરદાર.

લગાયા મેંને જો તુમસે દીલકો તુમ્હારે દીલપર નીહાં નહોગાં,
ઉઠાયે સદમેં હેં જીતને મેંને જહાંમેં કીસપર અયાં નહોગા.
હૈં ખોફ મુજકો અકેલે ઘરકા કે હોગા વહાંપર ગુજારા કયુંકર,
મદદકો મેરી જો લુત્ફે યજદાં નદીમો હમદમ વહાં નહોગા.
લગાયા ગુલસે જો દીલકો તુને સમઝલે દીલસેં તુ અપને બુલબુલ,
હેં ચંદરોજા બહારકે દીન યે ગુલતો રોજે બીજાં નહોગા.
બહોત કીતાબેં પડહી હેં તુમને યે માના હમને અય શેખસાહેબ,
છુપાઓ હમસે ન હાલે દીલકો નીહાં યે ઇસ્ક બુતાં નહોગા.
હે કોન સરદાર તુઝકો દેહશત શફી હોંગે તેરે રસુલે દાવર,
જો જલજલસે બરોજે મેહશર જમીં નહોગી જમાં નહોગા.

(૪૯)— ગઝલે—નશીમ.

લડકપનમેંય ઝીદહય જાંની તુમ્હારી, અભી દેખતે હંય
જવાની તુમ્હારી,
કહામેંને ડેરાતો બોલેયે હંસકર, કજમ ફીર સુંનીગે
કહાંની તુમ્હારી.
મકરર બલા આંને વાલી હય કોઇ, નહિ એ સબબ
મેહેરબાની તુમ્હારી.
નશીમ અબતો ગભરા ગયા દીલ હમ, સુને કોન ફીર
કહાંની હમારી.

(૫૦)— (બુલબુલે બંગાલી)—ગઝલ.

લા મકાંપર ઘર બનાયા યારને, દર બદર હમકો ફીરાયા યારને.
ખુબ થી કીસમત કલીમુલ્લાહકી તુર પર જલશા દીખાયા યારને.
કરકે હમકો મોમીનો ઇમાનદાર, રાહ જન્નતકી દીખાયા યારને,
ઓજ પર કીસમત હમારી આગઇ, દીને હક હમકો બતાયા યારને.
વરના કીસ મોહસે બયાં ઉસકાં કરે, હમકો દોજખસે બચાયા યારને,

(૫૧)— ગઝલે—મુમતાજ.

તોરે અનેકી પીયા જબસે હય ધુન મોરા હીન્દમેં જીવ લગાહી નહી,
ઇસી સોચ બીચારા ને માર લીયો મોરો દુખકી ખબરયા ઝરાબી નહી.
પડા બેડા મોરા મંજધારા મેં આ અબ ડુબત હય તુહી પારલગા,
મોરી નૈયા કા ખેવનહાર પીયા કોઇ જગમેં ચહારે સીવાહ નહીં.
મોરા હીન્દસે જીવ ઉચાટ ભયો મોરે દુખકા ન કુછ ભાળ બાટ ભયો

તોરે દરસ બીના મોહે ચન પડે કાઇ હીન્દમેં એસી દવાહી ના
એહભી બાગકી કીસતી હય શીયામ પીયાજીસે જીવ દીયા વહી ફક અ
તોરા દાસ હું જયસા ભલા હું બુરા યે મય કાહે કહું કે કયા હી ના
તોરી કીરપાં ધુમ હય જગમેં પીયા મુમતાઝ પે ભી અબ કરદો દ
મુઝે ચતસે બીસારના રૈન દીના તોરી પઇયાં પડત હું સ્વાહી ના

(૫૨)— ગઝલે—અનવર.

સરફ અય ઝુલ્ફ દીદાર રૂખે અનવર તો હોનેદે,
હમેંભી આજ મેહવે હુસ્ને પયગમ્બર હોનેદે.
ઝેહેર ચલતાં હું બાગે ખુલ્દમેં જલદીહે કય રીદવાં,
નિશા ચડને તો દે મસ્તે મએ કોસર તો હોનેદે.
દીખા દુંગા તુઝે અયદિલ મઝારે સઇયદે આલમ,
મુઝે ઇસ સર ઝમીને હિન્દસે બાહર તો હોનેદે.
તમાશા હોગા શામે હીજરમે સુબ્હે કિયામતકા,
મેરે નાલોંસે અય ઝાહીદ બપા મહશરતો હોનેદે.
યે મે હોશેભી અનવર કમ ન હોગી હોશીયારીસે,
ઝરા દીદારે ચશમે સાકીએ કોસર તો હોનેદે.

(૫૩)— કવ્વાલી—યે— આસિક.

સતાવો હમકો ન તુમપર નિસાર હમભી હંય
નિગાહે લુત્ફકે ઉમ્મીદવાર હમભી હંય
જો દિલકે ઝખ્મોં કો દિખલાયા બુલબુલે નાશાદ
તો ગુલ યેહ કેહતે હંય સીના ફિગાર હમભી હંય
બગે ઓસા લીએ દિલ—ન દેંગે યાદ રહે
તુમ ચાલ બાઝ સહી—હોશીયાર હમભી હંય
હમ ઉબસે દબકે મીલેંગે કભી ન અય આસિક
વાહ શાહે હુસ્ન સહી શેહરયારહ મભી હંય

(૫૪)— ગઝલે—યકુસુન.

સદકેમે તેરે જુલફોકે હર તાર તાર કે
દસતારે ગુલે અનાર કબા બુતી દારકે
બુલબુલને વકતે કેદકે રો રો કે ઇંઉ કહા
સઇય દ વાસ્તે મેરે પરવરદેગારકે
એચોંગે તો શહી પર ઇતનાભી કીજીએ
દીજોએ હાતોહાત કીસી નો બ્હારકે
રીયા તું ચલ શોબતી મયમનજલ કરાર હું
હય જાને હારે દુરકે કંઇ આરપારકે

એ વતન હમે હમારા તુમ પુછો તે હો કયા
 હમ રહનેવાલે હુએ ઉસી બાગો બહારકે
ચફ્રેઝુન તું શાદ રહીયો જમના કરેગા કયા
 હમ હુવે ગોલામ ઊસ શહે દુલદુલ સવારકે.

(૫૫)— ગજલે—સુફી.

સરાપા નુરે યઝદાની મોહેયોદ્દીન જીલાની,
મુજસ્સીમ ફયઝે રબ્બાની મોહેયોદ્દીન જીલાની.
જહામે ઓરભી ગુજરે હેં લાખોં અવલીયા લેકીન,
નહીં કોઇ તેરા સાની મોહેયોદ્દીન જીલાની.
ઝુહુરે ખીરકે આદત આપસે કયું કર નહો હરદમ,
કરામતમેં હો લાસાની મોહેયોદ્દીન જીલાની.
બવકતે નઝેઅ મેરી મુશકીલેં આશાન એક દમમેં,
કરેંગે ગૌસે સુબહાની મોહેયોદ્દીન જીલાની.
યેહી હે આરઝુ દીલમે કે પહોંચે દમ બદમ મુજકો,
તુમ્હારા ફયઝે રૂહાની મોહેયોદ્દીન જીલાની.
છુડાદો રીશ્તે દુન્યાસે મીલાદો હક તઆલાસે,
મેરે પ્યારે મેરે હામી મોહેયોદ્દીન જીલાની.
ઝુલેખાંકી તરેહ શયદા હેં હમપર લુત્ફ ફરમાઓ,
અય મેરે માહે કીનઆની મોહેયોદ્દીન જીલાની.
જહે કીસમત જહે ઇજ્જત અઝલસે હોગયા સુફી.
સગે મહબુબે સુબહાની મોહેયોદ્દીન જીલાની.

(૫૬)— ગઝલે—મીરાંશાહ.

સદા દીલમેં તસવ્વુર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા,
વઝીફા નામ બેહતર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
કલામે હુસેન નુરાની જમાલે જલવા રહમાની,
મીસાલે માહે અનવર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
શરીફે અબ્દુલ્લા આખીર રશીદે ઝાહીરો બાતીન,
સહારા રોઝે મેહશર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
જીસે ખાહીશ હો કુરબે વાસીલે હક જાતે મોઅલ્લાકી,
ચલા જાવે ખુલા દર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
મરીઝે નાવતાં હું મુનિસો હમદમ નહીં કોઇ,
દો આલમમેં વોહી ધર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
સગે દરબારે આજીઝ હું બહોત રંજુર મીરાંશાહ,
સઘ સાકીને જલધર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.

(૫૭)— ગઝલે—જલીલ.

સલામત દસતે વહશત કયા કરે હમ જાકે ગુલશનમે.
વોહી ખુલ જાયે ગી દમભરમે જો કલીયાં હેં દામનમે.
ખુતો તુમ શમઓ મેહફીલમે જલું કયા ફાયેદા ઉસસે,
તુમ્હારે સાથ જાયે મેરે દુશમન બઝમે દુશમનમે.
સીવા ઇસકે કે દો ચાર ઓરભી મુશતાક હોજાયે,
નતીજા કયા હે ઉસકા તુમ જો આ બેઠેહો ચીલમનમે.
ઉદાસી બેકસી સબકો યહીં સર ફોડના અપના,
લગે હે લાલ કયા અયસે હમારે સંગે મદફનમે.
પીરોતે હો જો તુમ જુન્નારમે તસબીહકે દાને,
જલીલ અચ્છા હે રીશતા જોડદો બીરહમનમે.

(૫૮)— ગઝલે—કલચર.

સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાદીકી જાલીવાલે
તેરી સુરત બો બાલી નૈયન પ્રેમરસ મતવાલી
ઝુલફેં કાલી કાલી પીયારી દીખલા ચાંદસે મુખડેવાલે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે
તેરા ગુમબદ માહે મુનુવ્વર તેરા કુવા હે ચશમ એ કોશર
રશકે તુબા તેરામીશવાક જીસકે ફૈજ જહાંમે નીરાલે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે
છોળી મસજીદ મનકા માવા રેહમત લાજીયા ભોજન હારા
અબતો જપું હું નામ તેહારા મવલા ઇસીમે હમકો નીભ લે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે
જીસે પીત કા હે એકરાર દીલકા પુરા કરો ઇસરાર
અમ બેઠે હે તેને ધરબાર અબ કાહે બેઠે ચીરેબન ડલે,
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે,
કલીચર આજેજ આયા દરપર રો રો કહે વો સાહબ સરવર
મેરી ખુદીકો મુજસે મીટાદે મીરાં દાતા ભોલે બાલે
તેરે દરપે જો કોઇ આયા—બેડા તુંને પાર લગાયા
ઉસકી મુરાદ તુ બર લાયા—મેરે મારાં ભોલે બાલે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલ

શાએર } કબતક તેરી જુદાઇકે સદમે ઉઠાએ દીલ,
હરરોઝકે સીતમકી કહાં તાબ લદીલા એ.

સમાપ્ત.

છપાય છે! છપાય છે! છપાય

—: બે વોલ્યુમોમાં :—

ધી ફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

અથવા

રેકર્ડ ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ ૧-૨-૩-૪ વોલ્યુમ ૧ લું.

કંપલીટ ૧૦૦૦ ગાયનોનો મોટો જથ્થો.

આ અમારૂં સ્પેશીયલ શીલેકશન ખાસ ચુંટી કાઢેલો સંગ્રહ, મુઠી ભરીને રૂપીયા ખરચતાં એકઠા ન કરી શકાય તેટલા પ્રમાણનાં ગાયનો. એક એકથી ચડતી ચીજો.

વોલ્યુમ ૨.જું ભાગ ૫-૬-૭-૮.

કંપલીટ ગાયનો ૧૦૦૧ થી ૨૦૦૦ સુધી.

બહુજ તાકીદથી ટુંક સમયમાં છપાઇ તૈયાર થશે.

કીંમત દરેક વોલ્યુમનો દોઢ રૂપીયો.

કુલ્લે રૂા૦ ૩ ૦-૦ વી. પી. ખર્ચ જુદું.

પહેલેથીજ! ખરીદવાનો બંદોબસ્ત કરનાર માટે

તે યાદ રાખજો! પછળથી કીંમત વધુ.

આ શીલેકશન (સંગ્રહ) કચરાપટ્ટી નથી. એમાં પ્રખ્યાત નાટકો માંહેલા જાણીતા માનીતા અને લોકપ્રીય ચુંન એકટરોએ ગાયલા ગાયનો, પ્રખ્યાત ગવૈયાઓ અને ગાનારીઓના મીઠા કંઠ સ્વરમાંથી ગવાયલા દીલપસંદ રાગ રાગણી સાથેના ભરપુર મધુર ગાયનો ભરેલા છે.

તાકીદે મંગાવો. વ્હેલો તે પહેલો

ઓર્ડર આપવાનું ઠેકાણું:—

મેસર્સ લલ્લુભાઈ નારણદાસ એન્ડ સન્સ

બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર, લીમડાચોક સુરત.